

Cicle A
IV Pasqua
Segona lectura

Una homilia baptismal

Durant tots els diumenges de Pasqua llegirem a la segona lectura la Primera carta de Pere. Possiblement St. Pere no va escriure la carta sinó que va ser posada al seu nom, perquè en l'època que es va escriure, St. Pere havia aconseguit, dins l'Església, una gran reputació com a apòstol i com a màrtir. A més, el fet de procedir aquest escrit de Roma, feia coherent atribuir-ne l'autoria a Pere. Era freqüent en aquella època atribuir escrits a les grans personalitats de l'Església a fi que aquests aconseguissin una àmplia difusió.

El contingut de la carta pertany al patrimoni comú cristià i connecta en moltes coses amb el pensament de St. Pau. Les al·lusions al baptisme, que apareixen a la carta, fan pensar que es tracta d'una homilia de caràcter baptismal. Això explicaria el motiu pel qual es llegeix aquesta carta en temps pasqual. És durant aquest temps que l'Església primitiva dirigia una catequesi als nous batejats a fi de refermar el seu comportament cristià.

La carta denota també haver estat escrita en un temps de persecució. Es proposa renovar l'esperança en la segona vinguda de Jesús i, per tant, fa una crida a estar alegres malgrat el sofriment. L'autor de la carta insisteix en les normes de conducta cristiana que, precisament enmig de les peripècies de la persecució, han de ser acomplertes amb molta més fidelitat.

Si bé la Primera carta de Pere no té la talla d'una Carta als Romans o un Evangeli de Joan, va bé rellegir aquests tipus d'escrits com a testimonis vivents d'una església amb la qual, no tan sols ens sentim agermanats, sinó que la tenim com a model i referència per a la vida de les nostres comunitats cristianes.